

LUŽKOVICKÝ ZPRAVODAJ

INFORMAČNÍ MAGAZÍN OBYVATEL MÍSTNÍ ČÁSTI ZLÍN – LUŽKOVICE

ČÍSLO 9, ČERVEN 2010

www.luzkovice.cz

e-mail: szzl@seznam.cz

Vážení sousedé,

v tomto týdnu nás opět vylekal a potrápil nám tolik známý živel velké vody. Nebylo určitě nic příjemného slyšet varovné sirény a čekat na to, jestli se voda vylije i do domů anebo zůstane v korytě Dřevnice. Mnozí z nás dobře víme, co dokáže tento běsnící živel napáchat za škody. Z paměti asi nikdy nevymizí vzpomínky na povodně z let 1986, 1987, 1997 a 2001. A proto také dobře víme, že bez pomoci sousedů a hlavně hasičů, včetně těch dobrovolných, bychom situaci jen těžko zvládli. I tentokrát byli našimi velkými pomocníky, když čerpali vodu ze sklepů, vodních lagun a vůbec pomáhali kde se dalo. Za to jim i vám všem, kteří jste pomáhali, patří obrovský dík.

Nejsmutnější však je, že si velká voda vyžádala lidskou oběť. V porovnání s touto tragédií jsou všechny škody na majetku vlastně zanedbatelné.

Ještě jedna poznámka v souvislosti s povodněmi a škodami, zejména v areálu fotbalového hřiště. Vezměte, prosím, na vědomí, že letošní Dětský den, který je plánován na sobotu 26. června 2010 (program dne je v závěru tohoto magazínu), se uskuteční pouze, pokud se do té doby podaří areál hřiště znovu zprovoznit. A taky pokud nám bude přát počasí a nebude zase pršet.

Toto další vydání zpravodaje bychom rádi celé věnovali zejména tématu budoucí podoby návsi v Lužkovicích. Jedná se o důležité společné téma nás všech, proto vám je přinášíme v rozsahu téměř celého vydání. Komise místní části zadala zpracování koncepce podoby návsi Ing. Arch. Ivanu Havlíčkovi. Jsme proto rádi, že Vás můžeme seznámit s návrhy, které doposud byly zpracovány. Předkládáme Vám je proto, že se jedná o veřejný prostor, který je určen všem, kteří v Lužkovicích žijí a je tím prvním, co návštěvník u nás uvidí, takže jakási naše vizitka. Očekáváme proto, že se zapojíte do společné debaty o budoucí podobě návsi. Vaše nápady, řešení či připomínky nebo aspoň názor na některou z uvedených variant bude určitě přínosem pro konečné řešení podoby návsi tak, abychom s ní byli spokojeni. V této souvislosti za pozornost určitě stojí také pročíst si celý komentář, který je jakýmsi náhledem do toho, jaké funkce by mělo veřejné prostranství návsi obecně splňovat.

Daleko podrobněji se bude o podobě nové návsi diskutovat při projednání návrhů s občany na jednání svolaném KMČ, kde by měli být také zástupci Útvaru hlavního architekta MMZ. Termín je stanoven na středu **9. června 2010 od 17 hodin do hospůdky u hřiště**. V případě, že by došlo ke změně termínu, bylo by tak oznámeno KMČ nebo bude možné informaci najít na webových stránkách našeho sdružení: www.luzkovice.cz. Na toto jednání jste srdečně zváni.

Přeji nám všem, aby se počasí umoudřilo a konečně vysvitlo sluníčko, které tak toužebně očekáváme.

Za SZZL Evžen Babík, předseda

Stav návsi z téhož místa vyfotografovaný v roce 1934 a v roce 2009.

Veřejný prostor

Veřejným prostorem lze rozumět jakýkoliv veřejně užívaný prostor obyvateli společenství. V obci to jsou zejména veškerá prostranství volně přístupná všem občanům, tedy návěs či náměstí, cesty včetně všech sousedních i nezpevněných ploch až po ploty soukromých parcel, plochy veřejné zeleně, ale také prostory za soukromými zahradami, tam, kde obec přechází ve volnou nezastavěnou krajinu. Veřejný prostor bývá obyvateli různě využíván. Některá místa jsou oproti jiným využívána mnohem častěji a intenzivněji než jiná. Důvodem je jejich poloha v obci, navazující struktura zástavby a také jejich využitelný potenciál. Tedy nakolik si kdo dovede představit, co by zde mohlo být a jak by tento prostor využit být měl. Čím je takových rozdílných možností více, tím atraktivnějším se zde veřejný prostor stává, tím je o něj větší zájem a tím je také intenzivněji využíván. V obci jsou pak místa, která by chtěli využívat téměř všichni obyvatelé společenství a přitom k mnoha různým účelům, ale také místa, o která jeví zájem pouze jejich bezprostřední sousedé.

Nejdůležitější otázkou týkající se veřejného prostoru tedy je, jakým způsobem a kdo určí, jak by veřejný prostor obce měl být uspořádán a tedy i následně občany využíván. Je možné nějak určit vztahy občanů k veřejnému prostoru? Lidé tudy procházejí, projíždějí autem, mohou se zde setkávat. Ve veřejném prostoru se konají nejrůznější společné činnosti obyvatel od organizovaného sběru odpadu (buďte všichni v jeden čas na jednom místě), přes sročení a průvody při různých svátcích až po společné zábavy všeho druhu. Vše výše uvedené do života všech, se společným prostorem sousedících, vždy nějak zasahuje.

Je možné využívání veřejného prostoru nějak zhodnotit dle důležitosti? Jsou některé činnosti zde prováděné něčím důležitější než jiné? Jak to lze posoudit a kdo by měl být rozhodujícím soudcem v tomto posuzování? Je možné určit i činnosti, které do veřejného prostoru obce nepatří a měly by se odehrávat jinde, pokud vůbec? Mohou mít někteří občané na nějakou část veřejného

prostoru v obci větší, důležitější nárok než jiní? Pokud ano, tak z jakého důvodu? Věřím, že nějaký klíč a odpovědi k těmto otázkám existují, ale jsem si také jist, že názorů bude mnoho a nebudou jednotné.

Současný stav, něco souvislostí a paměti

Současné prostorové a funkční uspořádání návsi v Lužkovcích je stabilizováno bez větších změn již po více jak sto let. Z hlediska paměti obyvatel asi hlubší dějinný interval není příliš dostupný, neb starší doba je dnes již vnímána jako učebnicová sbírka historických kuriozit, popřípadě útržkovitý soubor několika málo ne až tak starých fotografií či katastrálních map. Vztah k těmto reliktním návsi se týkajících lze pojímat pouze jako součást širšího dějinného kontextu zdejšího osídlení. Z hlediska konkrétní podoby návsi však podrobnější informace známy nejsou. Starší údaje o počtu domů a obyvatel v Lužkovcích sice existují, nelze z nich však vyčíst konkrétní uspořádání sídla, ani dřívější podobu vlastních objektů. Osou historického osídlení návsi je Novinový potok, který je od padesátých let skryt v kanále pod volným neuspořádaným prostranstvím a dnes jej lze rozpoznat jen dle jeho zatrubněného vyústění u Dřevnice.

Návěs ve čtyřicátých letech ještě před zatrubněním Novinového potoka. Zdroj www.luzkovice.cz

Historicky krajinnými omezujícími prvky je pro návěs orientace potoka, koryto řeky a hrana zdvihajícího se svahu podél níž pak pokračuje hlavní cesta na západ do Hvozdné a na východ se jiná cesta zvedá na Tvrz. Takto

určený prostor je obestavěn domy, které ukazují do návsi hlavní fasádu, a pak pokračují přes dvůr do svých zahrad. Prakticky všechny domy, bez ohledu na své stáří, jsou uspořádány po obou stranách návsi tak, že dodržují jednotnou uliční čáru a žádný si nečiní nárok na výsadní postavení mezi ostatními ani z hlediska své výšky či jiné stavební výlučnosti.

Z jižní strany je náves přístupná mostem přes Dřevnici, prostor zde však stavebně budovami omezen není a je otevřený do krajiny za řekou. Ještě ve čtyřicátých letech minulého století zde hned vpravo za mostem stával samostatný domek hasičského skladiště, dnes je tento prostor volný. Most v tomto místě je již několikátý, jeho poloha je však urbanisticky stabilizovaná. Dřevěný most z konce války byl nahrazen v roce 1970 mostem ocelovým a tento byl v roce 1994 vyměněn za most dnešní. Díky ničivé povodňové vlně v roce 1987 je pouze mostovka dnešního mostu zvednuta oproti navazující cestě na obou stranách o více jak metr, aby se nový most nestal překážkou v cestě povodním budoucím.

Domky v severní braně návsi v padesátých letech. Obecní úřadovna č. p. 55 je vlevo. Zdroj www.luzkovice.cz

Ze severní strany návsi je situace trochu živější a historicky mladší. Dva jednopodlažní domky, které návěs z této strany uzavíraly a z nichž v jednom byl od roku 1932 obecní úřad, byly zbourány. Dům č. p. 55, v němž bývala dříve obecní úřadovna, byl odstraněn v šedesátých letech a následně již tento prostor zastavěn nebyl.

Přehlednatelný volný prostor návsi se tak od šedesátých let na straně severní prodloužil a nepřerušeně pokračuje až do rozdělení cest Novinová a Horní. Z této severní strany návsi nad hlavní křižovatkou je zřejmá prostorová neuspořádanost, která je důsledkem drobných stavebních jednotlivostí z různých dob. Domy stejně staré jako jižněji položená část návsi jsou zde sice postaveny ve zhruba stejném měřítku, není zde ale patrná tak přísná půdorysná forma ulice s jednotnou fasádní linií, jako je tomu dole od mostu až k hlavní křižovatce. Půdorysným rozsahem zde vybočují z měřítka okolních obytných domů jen dva objekty. Bývalá samoobsluha, dnes elektroprodejna, postavená koncem sedmdesátých let a bývalá hospoda, která už není pro svůj původní účel provozována od září 1990. Protipólem hospody je v západním nároží zatačky na Hvozdnou stavebně stabilizovaný dům č. p. 14, který i při své minimální velikosti okolní prostor velmi úspěšně ovládá a měřítkově určuje. Za prostorovým zúžením mezi elektroprodejnou č. p. 196 a dvoupodlažním obytným domem č. p. 30, mezi které se vejde pouze komunikace, pak již veřejný prostor návsi přechází v privátní předprostory jednotlivých stavebních parcel obytných stavení. Zde návěs už funkčně ani není návsi, odtud už pouze pokračuje obslužná komunikace do výše položených převážně obytných částí obce.

Klíčové skutečnosti ovlivňující zásadním způsobem uspořádání prostoru

V první řadě jde o stavebně stabilní objekty vymezující prostor návsi a vjezdy na jejich parcely, popřípadě průjezdy v domech. Tyto domy určují svými požadavky

na obsluhu a souvislostmi s veřejným prostranstvím vždy své bezprostřední okolí. V jakémkoliv budoucím uspořádání bude nutno tyto danosti respektovat. Víceméně obsluhu všech domů na návsi je nutno umožnit po celou dobu jejich životnosti a provozuschopnosti.

Návsi procházejí komunikace, sloužící chodcům, cyklistům i automobilům, kteří pokračují do jiných míst obce nebo i mimo obec. Tato propojení by měla být umožněna. Otázkou je, zda jejich současné prostorové nároky a uspořádání jsou i z jiných hledisek ty nejvhodnější v daném prostoru.

Velikost nezastavěných ploch je konečná. Do vymezeného prostoru nelze vložit víc, než kolik se do něj bezkonfliktně vejde. Pokud by takové požadavky vznikly, vždy budou nějaké funkce či prostorová využití potlačeny oproti jiným, které budou upřednostněny. Jde zejména o stanovení míry, v jaké je pro konkrétní účely veřejný prostor využíván. Například automobilová dopravní obsluha je dnes mnohem rychlejší a intenzivnější než byla v době vzniku návsi. Je možné, že ne každý dům měl tehdy, kdy toto prostorové uspořádání vzniklo, nutně vlastní přepravní prostředek. Navíc není pravděpodobné, že potřeba přepravovat cokoli na voze přes návěs a do každého domu probíhala každý den. Původní prostorové uspořádání tedy odráželo prostorové a časové nároky obslužnosti území, které byly obvyklé kdysi a ty se velmi odlišují od dnešních možností. Klíčovým zde tedy bude rozpoznání takové míry dopravních možností, která poslouží bezprostředně navazujícím domům, ale nebude z veřejného prostoru vylučovat funkce ostatní.

*Letecký snímek prostoru návsi od jihu z konce devadesátých let.
Autor Stanislav Ševčík.*

Pod povrchem jsou uložena liniová vedení inženýrských sítí včetně přípojek k domům. Je zde také zatrubněný potok a v budoucnu by měla být zbudována nová kanalizace. Trasování těchto technických infrastruktur,

jejich kontrolní či napojovací body prostupující na povrch a případné nutné ochranné vzdálenosti mezi nimi či ochranná pásma mohou také ovlivnit uspořádání ploch nad nimi. Opět je nutno pečlivě zvažovat, zda a v jaké míře budou pro budoucí využití veřejného prostoru tato vedení omezující.

Je možné, že prostřednictvím veřejné diskuse budou nalezena ještě nějaká jiná omezení či ovlivňující skutečnosti, která se prozatím nepodařilo rozpoznat.

Očekávání

V rámci obecných vlastností by veřejný prostor měl být pro své uživatele bezpečný.

Tuto bezpečnost je možno chápat jako vlastnost vytvořenou jednak funkčním uspořádáním a jednak uspořádáním časoprostorovým.

Z hlediska funkčního jde o slučování funkcí, které si nevadí, popřípadě se nevylučují a striktní oddělování či úplné vyloučení těch funkcí a činností, které jsou ve vzájemném konfliktu. Nelze například protáhnout silnici pro auta dětským hřištěm.

Z hlediska prostorového jde o takové uspořádání budov, volných ploch a doplňujících prvků až po např. osvětlení či mobiliář, které umožní jeho snadnou a srozumitelnou přehlednost a čitelnost. Tak, aby se i návštěvník, který je zde poprvé, snadno orientoval a aby velmi rychle rozpoznal potenciální rizika, která s sebou přináší pobývání v jakémkoliv prostoru, např. křížení silnice pro automobily s trasou pro chodce, schodiště mezi různě vysokými úrovněmi pěších ploch apod. Do této části patří také veškeré požadavky na možnost užívání prostoru osobami se sníženou schopností pohybu či orientace, lidí odkázaných na invalidní vozík apod.

*Sročení lidu na návsi při tradičním roznášení betlémského světla
23. 12. 2009. Zdroj www.luzkovice.cz*

Dále jde o veškeré možnosti, kterými lze výše uvedené slučování či oddělování funkcí technicky provést. Sem lze zahrnout např. sloučení autobusových zastávek různých dopravců za podmínky nekolidujících jízdních

řádů, nebo i veškeré izolující a oddělující prvky drobné architektury, zábradlí, protihlukové stěny, ba dokonce i zeleň sloužící jako prachový a hlukový filtr kolem silnic s hustou dopravou apod.

Časové uspořádání veřejného prostoru je snad nejběžnější formou jeho využívání vůbec. Znamená to, že prostor je v různých dobách využit pro různé činnosti. Například prostor určený pro setkávání občanů a konání různých společných akcí je v obci zřízen jen jeden, ale v různé dny jej může mít pronajatý k užívání jiná skupina občanů pro své vlastní aktivity. Podobně to může být i s návsi. Volné prostranství, bezpečně oddělené od komunikace, po níž jezdí auta, může sloužit pro různá sročení lidu či venkovní veselice v různých dnech po celý rok, pokud zrovna nepřeší.

*Průvod návsi při oslavách 600 let Lužkovic 16. 6. 2007.
Zdroj www.luzkovice.cz*

Očekávání lepšího příštího je tím, proč k přeuspořádání veřejného prostoru opakovaně dochází. Prostranství je uspořádáno za určitých předpokladů a pro nějakou skladbu funkcí, a když se tyto předpoklady nenaplní nebo se objeví nové požadavky, nastává nové uspořádání prostoru. Tolik v ideálním či modelovém případě.

Vezmeme-li však v úvahu dosti podstatný faktor potřebných investic či vůli obyvatel přeuspořádání provést, dostáváme běžný současný stav kteréhokoli veřejného prostoru téměř v kterémkoliv sídle. Téměř vždy současné uspořádání veřejného prostoru, čím více se vzdaluje době svého vzniku, tím hůře splňuje nároky svých návštěvníků a uživatelů. Veřejný prostor vlastně zastarává, jelikož je stavebně stabilním řešením fixujícím určitá společná přání či možnosti obyvatel, jejichž nároky a potřeby se ale plynule mění. Cílem by mohlo být takové řešení, které příliš rychle nezestárne.

Většina takto rozsáhlých zásahů do území totiž stojí dost peněz – viz např. elektrifikace a zavedení telefonu do Lužkovic v letech 1927 – 29. Z údajů dostupných na www.luzkovice.cz je patrné, jak se tehdy obecní zastupitelstvo vypořádalo s uhrazením nákladů. Je jasné, že podobné akce se nedají opakovat příliš často. Bude žádoucí nalézt a uskutečnit takové uspořádání, které bude vyhovovat dlouho. Dlouho zde znamená: na jak dlouho dopředu dokážeme v čase své potřeby, nároky a schopnosti předvídat. Je vůbec tento požadavek splnitelný ve srovnání s trvanlivostí dnes dostupných stavebních technologií (samozřejmě za předpokladu, že stavební dílo je provedeno kvalitně)?

Hlavním úkolem, z něhož lze odvozovat jakékoliv uspořádání, tedy bude dostatečně dobře odhadnout svoji budoucnost a tento odhad reálně porovnat se svými současnými možnostmi vymyšlené řešení uskutečnit. Zde je nutno odpovědět na otázku co všechno by mělo na návsi být, co sem naopak nepatří, k čemu tento společný veřejný prostor potřebujeme a jak jej budeme schopni využívat. Také musíme vědět, zda a za jakých podmínek jsme schopni tento prostor kvalitně udržovat pro účel, který jsme sem připustili. V této části bude nutno řešení hledat jako průnik mnoha požadavků a velmi pečlivě zvážit veškeré náměty, které se podaří pro budoucí řešení objevit.

*Letecký snímek prostoru návsi od severu z konce devadesátých let.
Autor Stanislav Ševčík.*

Možnosti či předpoklady řešení

Zde se zdá být nejvíce omezující skutečností to, co zabere nejvíce prostoru. Návsi projíždějí autobusy od Želechovic na Hvozdnou a také opačným směrem. Zároveň sem zajíždí linka MHD. Tyto druhy hromadné dopravy by bylo žádoucí při jejich zastavování pro nástup a výstup cestujících soustředit nejlépe do jednoho místa tak, aby plocha pro autobusové zastávky odňala ze společného prostranství co nejméně. Za jakých podmínek to je uskutečnitelné a kam pak tuto společnou zastávku umístit? Nakolik tato kumulace plochy nezbytně potřebné pro hromadnou dopravu uvolní návěs pro jiné aktivity? Třeba pro lidi, kteří chodí pěšky? Čím naplníme ušetřený prostor? Je možné na návsi vyčlenit nějakou část veřejného prostoru pro shromáždění většího počtu lidí tak, aby nebyli ohrožováni projíždějícími automobily a autobusy?

Následující varianty prostorového uspořádání se zabývají zejména vymezením hlavních funkcí a pokusem o smysluplné a úsporné dopravní řešení. Doprava zde sice není asi tím nejdůležitějším či hlavním, ale nelze ji z tohoto prostoru vyloučit. Doprava se jeví podstatnou také z toho důvodu, že automobily a autobusy jsou nějak velké a nelze je zmenšovat. Plochy pro jejich jízdu či zaparkování tedy musí být tak velké, aby se na ně

dopravní prostředky vešly. Omezení ploch pro dopravu lze docílit jediné omezením parkovacích míst či sloučením autobusových zastávek. Chceme-li (?) získat na návsí plochy i pro něco jiného než pro dopravu, je nutno plochy dopravy nějak minimalizovat. Jak již ale bylo uvedeno výše, klíčem k řešení bude nalezení míry mezi jednotlivými funkcemi. Tedy nalezení míry mezi plochami pro dopravu a plochami, kam automobilová doprava vpuštěna nebude a které budou sloužit něčemu jinému.

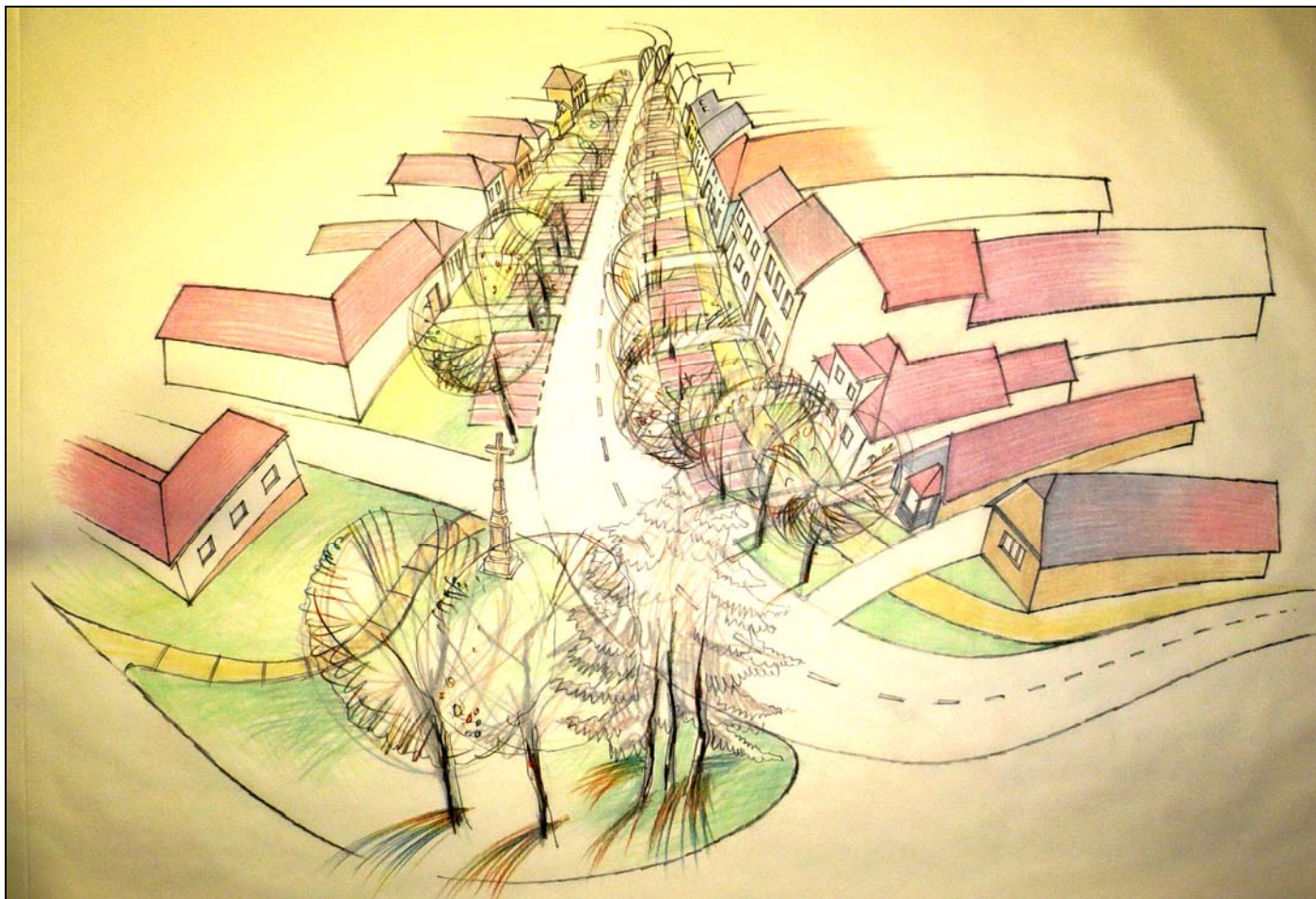
Při všech následujících možnostech, které zajisté nejsou těmi jedinými, které lze vymyslet, je ale také nutné zmínit možnost, kdy současný stav zůstane zachován beze změn. Bude zde pouze doplněna či obnovována technická infrastruktura, např. vytvořením nového kanalizačního sběrače a k vlastnímu přeuspořádání pobytového prostoru návsí nedojde. Tato možnost se zdá být vždy tou nejsnáze dosažitelnou, je ale otázkou, zda je to to nejlepší veřejné prostranství, které bychom na návsí chtěli mít.

Varianta 1: Uspořádání velmi podobné dnešnímu stavu. Hlavní silnice na Hvozdnou zůstává ve své dnešní trase, koncová točna pro trolejbus ale může být sloučena se zastávkami linkových autobusů v obou směrech. Otázkou zde jest, který prostor je bezpečný pro nemotorizovaného chodce a zda lze v tomto uspořádání nalézt nějakou plochu pro „setkání občanů“ pod širým nebem. Skládka odpadu (dnešní kontejnery uprostřed návsí) by mohla být v této i všech následujících variantách přemístěna až na jižní část návsí téměř k mostu přes Dřevnici.

Varianta 2: Hlavní průjezdná komunikace je přeložena východním směrem. Vše ostatní jako ve variantě předchozí. Toto prostorové uspořádání nabízí oproti předchozí variantě možnost zhruba dvojnásobného počtu parkovacích míst pro osobní automobily. Uspořádání se může jevit výhodné v době konání společných akcí na fotbalovém hřišti, kdy návštěvníci přijíždějí automobily a parkují dnes, kde se dá. Otázkou jest, zda se toto uspořádání nejeví v době, kdy žádná podobná akce na hřišti neprobíhá, jako zbytečné plýtvání veřejným prostorem v zájmu časově velmi krátkodobé aktivity. Na následujícím obrázku je toto uspořádání zakresleno do nadhledového snímku. Nabízí se zde opět možnost doplnit veřejný prostor vzrostlými stromy, které zde již kdysi v centrální ose podél Novinového potoka také rostly.

Nahoře zakreslena **varianta 2**, která je popsána na předchozí straně.

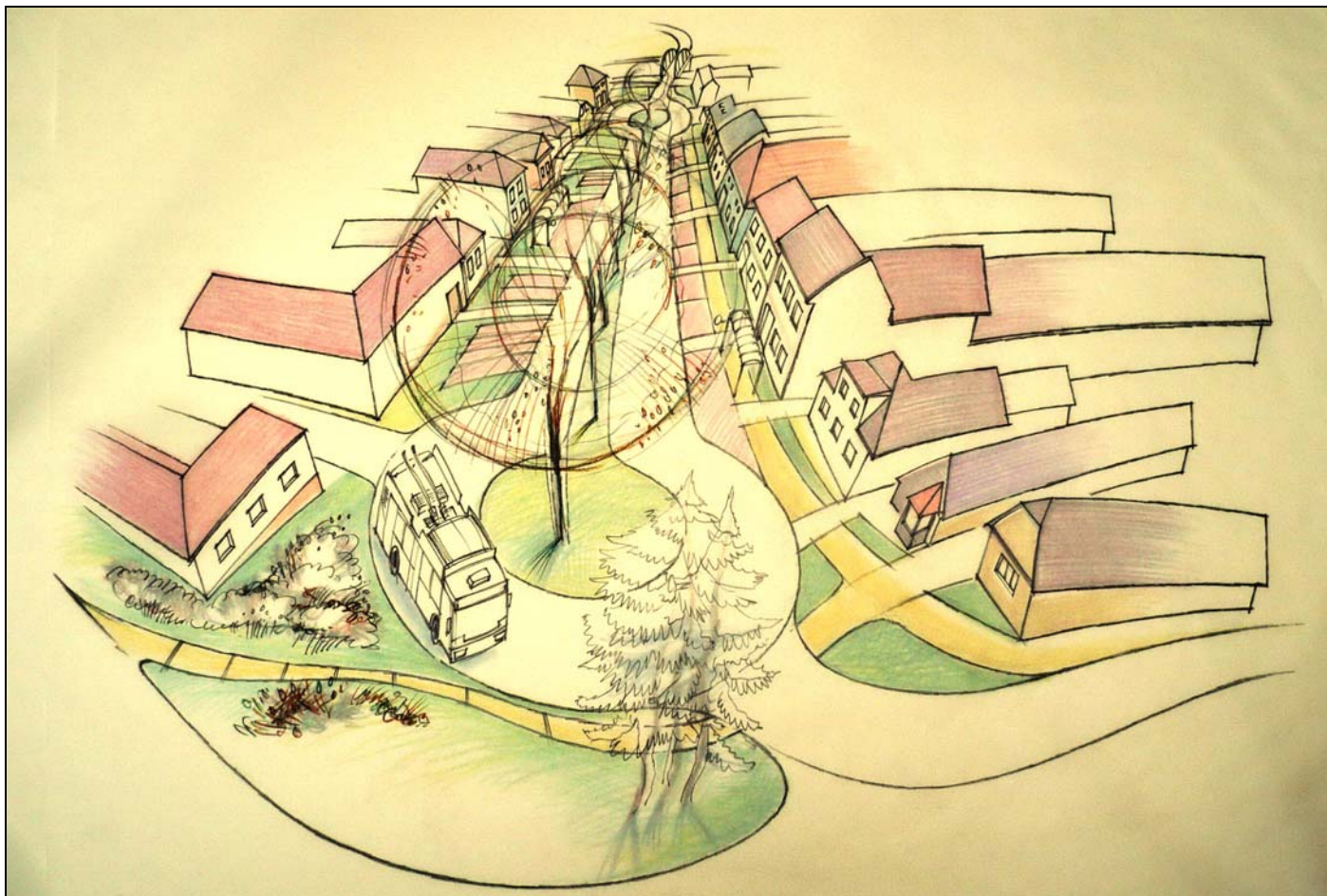
Variant 3: Hlavní komunikace je rozdělena na dva jednosměrné pruhy zakončené točnami. Tímto uspořádáním se průjezd návsi výrazně zpomalí a doprava nemusí být pro obyvatele tak agresivní. Autobusové zastávky jsou ponechány v podobných

polohách jako dnes. Plochy pro parkování osobních aut jsou na návsi minimalizovány. Výhodou tohoto uspořádání se jeví vyloučení autobusů a trolejbusů z prostoru severně nad hlavní křižovatkou, kde by tak mohlo vzniknout bezpečné jádro pro venkovní setkávání občanů, které bude přirozeně navazovat na potenciálně zde obnovitelnou či nově vzniklou občanskou

vybavenost. Vzrostlé stromy lze doplnit do rozdělujícího zeleného pruhu mezi jednosměrkami, samozřejmě tak, aby jejich kořeny neohrožovaly v podzemí zatrubněný potok.

Obrázek uspořádání z **varianty 3** je nakreslen ze stejného místa jako v případě varianty 2:

Varianta 4: Trolejbusová točna je z prostoru nad hlavní křižovatkou přemístěna do jižní části návsi až téměř k mostu. Cílem je opět uvolnit prostor nad křižovatkou pro nedopravní aktivity občanského setkávání. Parkoviště pro osobní automobily se tak v jižní části návsi mnoho nezíská. Parkoviště v části na sever od křižovatky by měla navazovat na občanskou vybavenost dle přesnějšího vymezení předprostorů jednotlivých budov. Hlavní silnice je vedena v trase velmi se přibližující dnešnímu stavu, tedy při západní hraně návsi. Pouze hlavní křižovatka je minimalizována a z hlediska dopravní bezpečnosti zjednodušena.

Výše uvedené varianty jsou námětem k diskusi všem, kterým je tento veřejný prostor určen. Je to něco jako nabídka. Jaká by náves mohla být, kdybychom zde chtěli

vytvořit kvalitní pobytový veřejný prostor. S čím je nutno počítat a co by mohlo ovlivnit budoucí řešení, pokud by mělo být jiné než stav současný. Jelikož je tento prostor

určen všem, kteří v obci žijí a také jejich návštěvníkům, bylo by dobré, aby se na jeho utváření také co možná nejvíce obyvatel společnosti podílelo. Je to nezbytné proto, aby občané byli s výsledkem v budoucnu spokojeni. Jakékoliv, i technicky správné, projektové řešení bude vždy jen odpovídat svému zadání. Pokud se většina obyvatel shodne na požadovaném charakteru veřejného prostoru, na tom, co by zde mělo být a co sem naopak nepatří, pokud bude nalezen správný poměr mezi jednotlivými rozdílnými účely a funkcemi, které by veřejný prostor měl splňovat, lze hledat řešení této úlohy a možná bude nalezeno řešení úspěšné a smysluplné. Nelze ale v případě veřejného prostoru určeného k užívání všem obyvatelům obce a ještě

mnohým dalším očekávat, že nejlepší řešení, které bude nakonec všem vyhovovat, by snad mohlo vzniknout bez aktivní účasti budoucích uživatelů. Jakékoliv náměty, nápady, řešení či připomínky budou podstatným přínosem v této úloze.

Záměr nalézt budoucí cílový stav návsi bude představen ještě v mnoha dalších souvislostech, které se nevešly do tohoto stručného textu, na veřejném setkání občanů, kteří se chtějí na utváření návsi jako budoucí uživatelé podílet. Následně po vyhodnocení a zpracování všeho, co z tohoto setkání vzejde, bude vytvořena podrobnější dokumentace, která by se mohla stát návodem na budoucí utváření návsi.

KOMISE MÍSTNÍ ČÁSTI LUŽKOVICE A SDRUŽENÍ ZA ZDRAVÉ LUŽKOVICE
pořádají ve spolupráci s Útvarem hlavního architekta města Zlína

veřejné setkání občanů o budoucnosti návsi v Lužkovicích

setkání se uskuteční

ve středu 9. června 2010 od 17:00 hodin
v hospůdce Sportklub na hřišti v Lužkovicích

těšíme se na Vaši účast, náměty, připomínky a spolupráci na budoucím řešení tohoto veřejného prostoru.

SDRUŽENÍ ZA ZDRAVÉ LUŽKOVICE

pořádá ve spolupráci s

Fotbalovým klubem Lužkovice, Sborem dobrovolných hasičů Lužkovice,
MŠ a ZŠ v Želechovicích nad Dřevnicí

DĚTSKÝ DEN

v sobotu 26. června 2010 u fotbalového hřiště v Lužkovicích

Program:

13:00 zahájení, dovednostní soutěže

14:00 kulturní vystoupení žáků MŠ a ZŠ z Želechovic n/D., taneční školička Kořata

15:00 mladí hasiči, soutěže z programu „Děti v pohybu“

16:00 malování na asfalt, pěvecká soutěž, jízdy na koních a na loďkách

17:00 opékání špekáčků,

20:00 poutňová zábava - KOSOVCÍ

HRY, ZÁBAVA A MOŽNÁ PŘILETÍ I LETADLO...

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ, ZA DEŠTĚ NEBO POVODNĚ SE AKCE NEKONÁ

Akci podpoří místní podnikatelé a Komise místních částí města Zlína.

Příspěv můžete také prostřednictvím Ave Via, o.p.s. (www.avevia.cz)

Lužkovický zpravodaj vydává Sdružení za zdravé Lužkovice jen pro vnitřní potřebu členů. Redakční rada: Evžen Babík, Jan Kalenda, Radek Knap, Zbyněk Štauder, František Vodička, Ivan Havlíček.

Kontakt: szz@seznam.cz